

Ἡ ΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ—ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΩΤΕΑ. Ἐνταῦθα ἐτησίᾳ Δρ. 10. — Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι Δρ. 11. — Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικὰ γραφεῖα Δρ. 20. — Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ ἐν γένει χρυσῷ Φρ. 14. — ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ. Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος λεπ. 40. — Διὰ τὰς διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν. — Τὰ δικαστικὰ προπληρώνονται. — Οἱ καθυστεροῦντες ἐνέγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Δ. ΓΟΥΔΗ

Ἀπὸ αὔριον (6 Αὐγούστου) τὸ ἀτμόπλοιον τῆς εταιρίας Γουδῆ θέλει φθάσει ἐκ Πειραιῶς καὶ τῆς ἄλλης Ἑλλάδος Δευτέραν πρωτῶ, ἀναχωροῦν δὲ αὐθημερόν (ὥραν 8 π. μ.) διὰ Τήνον καὶ Μύκονον καὶ ἐπαυερχόμενον τὸ ἑσπέρας, θὰ ἀποπλήνῃ ὥρα 8 1/2 μ. μ. διὰ Πειραιᾶ καὶ πάντας τοὺς λιμένας τῆς Ἑλλάδος. Διὰ πλειόνας πληροφορίας ἀποταθῆτωσαν εἰς τὸν Πράκτορα Γουδῆ κ. Ἀντώνιον Ε. Μαυρογορδάτον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Μὲ τὸ σημερινὸν φύλλον τοῦ «Ἡλίου» ἀρχεται τὸ εἰκοστὸν ἑβδομον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς του. Τὸ νὰ ὑπερβῇ τὴν εἰκοσιπενταετηρίδα ἐφημερίς ἐν Ἑλλάδι καὶ μάλιστα ἐπαρχιακῇ, εἶναι τί σπάνιον καὶ μάλιστα εἰάν αὕτη ἐγράφετο καὶ ἐξεδίδετο πάντοτε ἀπὸ τὸν αὐτὸν διευθυντὴν καὶ συντάκτην ὡς ἡ ἡμετέρα, ἧς ὁ συντάκτης συνεργασθεὶς εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς φύλλον ἐκδοθὲν τὸν Αὐγούστου τοῦ 1875, ἔσχε τὴν εὐτυχίαν — ἃς τὸ ὀνομάσωμεν οὕτω — νὰ ἐξακολουθῇ ἕκτοτε τὴν ἐκδοσὶν μόνος αὐτός. Μόνον οἱ ἐμπείρους ἔχοντες εἰς τὰ τοῦ Ἑλλήν. τύπου δύνανται νὰ κατανοήσωσι τί ὑφίσταται τις καὶ μάλιστα εἰάν ἔσχε τὴν ἀτυχίαν νὰ λάβῃ ὡς ῥητὸν τοῦ βίου τὸ τοῦ Δημοσθένους. «Οὐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τοῦ στέρεσθαι τῆς παρρησίας». Ὁ «Ἡλιος» κατὰ τὸ μακρὸν τῆς ἐκδόσεώς του διάστημα, εἰς ὃ ἐμεσολάβησε μικρὰ μόνον διακοπὴ, εἶδε πολλὰς συναδέλφους, ὧν τινες ἄριστα καὶ μετὰ φρονήσεως γραφομένας νὰ παρέλθωσιν ἀφίνουσαι μόνον τὴν ἀνάμνησιν τῆς διαβάσεώς των, εἶδεν ἄλλας ἐκδοθείσας μὲ φανφαρονίας ὅτι ἐπιβάλλουσαι τὴν ἑαυτῶν γνώμην θέλουσιν ἀπαθανατισθῇ, ἀπαθανατίζουσαι ἅμα καὶ τοὺς συντάκτας των, ἀλλ' ἐκείνων μὲν τὰ ὀνόματα ἴσως ἐλησμονήθησαν, τῶν δὲ συντακτῶν αὐτῶν οὐδὲ νὰ τὰ μάθῃ τις ἐφρόντισε. Καὶ ἐπὶ τέλους καθ' ὅλον τὸ τέταρτον τοῦτο τοῦ αἰῶνος ἡ ἡμετέρα ἐφημερίς μίαν εἶχε διαρκῶς συνάδελφον, τὴν «Πατρίδα» ἀντιφρονοῦσαν μὲν πολλὰ-

κις ἐν κομματικοῖς ζητήμασι, συναγωνιζομένην ὅμως πάντοτε ἐν τοῖς γενικοῖς.

Ὁ «Ἡλιος» ἀπὸ τῆς βρεφικῆς ἐτι ἡλικίας τῆς ἐκδόσεώς του, ἔχων ἀρχὴν τὸ ῥητὸν δὲ ἀνωτέρω ἐγράψαμεν, εἶχε φανερόν τὸν συντάκτην εἰάν δέ τις ἴποτε ἐθεώρησεν ἑαυτὸν ἀδικηθέντα δὲν ἠρνήθη νὰ τὸν ικανοποιήσῃ. Ἐκάμνομεν, δηλαδή, τὸ πρέπον χωρὶς νὰ θέλωμεν νὰ διδάξωμεν τινὰ «τὸ πῶς δεῖ δημοσιογραφεῖν» κρυπτόμενοι συγχρόνως ὅπισθεν ἀθῶων ἢ ἀκαταλογίστων ὑπευθύνων.

Τελευτῶντες δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ δηλώσωμεν τὰς ἡμετέρας εὐχαριστίας πρὸς πᾶσαν τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν ὑποστηρίξασαν πάντοτε τὸ ἡμέτερον φύλλον, ἰδίᾳ δὲ πρὸς φίλους συνδρομητὰς ἐξ ἀρχῆς καὶ ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν ἐτι παρέχοντας ἡμῖν τὴν ἡθικὴν καὶ ὑλικὴν συνδρομήν των καὶ οἵτινες ἀτυχῶς οὗτοι εἶναι πλέον ὀλίγοι, διότι ὁ χρόνος καὶ αἱ συνέπειαι αὐτοῦ ἀραιοῦσιν ἐπαισθητῶς καὶ καθ' ἑκάστην τὰς τάξεις φίλων συνδεδεμένων μεθ' ἡμῶν ἀπὸ μιᾶς ὀλοκλήρου γενεᾶς.

ΠΑΥΣΙΣ

ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

Καθηγητῆς τοῦ πανεπιστημίου ἐπιστέλλων εἰς Γερμανικὸν περιοδικὸν περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι ἐκπαιδεύσεως, ἀσεβῶς δὲ γράψας περὶ τοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος καὶ εἰς αὐτὸ προσπαθὼν ν' ἀποδώσῃ τὴν παρούσαν κακοδαιμονίαν, ἀπελύθη τῆς ὑπηρεσίας, τοῦ ὑπουργοῦ τῆς παιδείας κ. Στάη συνυποβαλόντος μετὰ τοῦ Β. Διατάγματος ἔκθεσιν περὶ τῶν λόγων οἵτινες ἐπέβαλον τὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀποπομπὴν του.

Ἀριστον ἀληθῶς τὸ διάδημα τοῦ ὑπουργοῦ κ. Στάη καὶ πάντες συνεχάρησαν αὐτὸν, ἡ δὲ «Πρωΐα» διερμηνεύουσα τὸ φρόνημα τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως, εἰ καὶ συχνότατα ἐλέγχουσα τὰς πράξεις τοῦ κ. Στάη, συνεχάρη νῦν αὐτὸν διὰ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ εἰρημένου καθηγητοῦ. Καὶ τοῦτον μὲν λίαν δικαίως ἐτιμώρησεν ὁ Ὑπουργός, ἀλλ' ὑπάρχουσι καὶ ἄλλοι ἀνώτατοι

μάλιστα υπάλληλοι, οἵτινες εἰς οὐδὲν ἄλλο ἀσχοιοῦνται ἢ νὰ κακολογῶσι τὸ πολίτευμα διότι . . . Διότι οἱ βουλευταὶ τοὺς ἐνοχλοῦσι προστατεύοντες πολίτας καὶ μὴ ἀφήνοντες τοὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν δημοσίων υπαλλήλων τοῦ περικληοῦς Ῥωμέηκου, οἵτινες ἐὰν ἔμενον ἀνεξέλεγκτοι ἀπὸ τοὺς βουλευτάς, θὰ εἶχον ἀπὸ πολλοῦ μεταβληθῇ πάντες εἰς τυραννίσκους βασανίζοντες ὁ εἰς σκληρότερον τοῦ ἄλλου, τοὺς ἀτυχεῖς φορολογουμένους. Μήπως καὶ ἀνώτεροι υπάλληλοι εὐσυνείδητοι δὲν ὁμολογοῦσιν ὅτι ἡ παρέμβασις βουλευτοῦ καὶ ἡ ὑπὸ τούτου προστασία τῶν πολιτῶν εἶναι χρήσιμος ἀπέναντι τῶν ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἑλλήνων υπαλλήλων τυραννίσκων; Συνέβη εἰς ἡμᾶς πολλάκις νὰ ἀναμνησθῶμεν τῶν ἱπποτικῶν ἐκείνων πολιτενομένων καὶ βουλευτῶν, ἐν οἷς καὶ τοῦ νῦν ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας, οἵτινες καὶ διὰ ῥαβδισμῶν ἀκόμη ἐδειξαν πολλάκις εἰς Ἑλλήνας υπαλλήλους, ὅτι καὶ οὗτοι ἂν καὶ διωρισμένοι εἰς θέσεις, εἶναι ὅμως ἄνθρωποι.

Ὁ κ. Ζαγκογιάννης εἶναι πιθανῶς ἄριστος υπάλληλος, ἂν καὶ ἡ «Ἑστία» ὑποδεικνύει ὅτι ἂν δὲν εἶχε τὰ μέσα θὰ ἦτο τώρα μόλις καθηγητῆς Γυμνασίου ἢ Ἑλληνοδιδάσκαλος, ἴσως δὲ ἔγραψεν ἐκεῖνα δι' αἰ ἐτιμωρήθη, μόνον ἐξ ἐλαφρότητος. Γνωρίζομεν ἡμεῖς υπαλλήλους διαφόρων βαθμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν, οἵτινες φωνάζουσι κατὰ τῶν βουλευτῶν καὶ τῶν πολιτενομένων, τῶν ὁποίων τὴν παρέμβασιν θεωροῦσιν ὀλεθρίαν, δι' οὐδὲν ἄλλο ἢ διότι οὗτοι ἀναμιγνύμενοι ὑπὲρ πολιτῶν καὶ προστατεύοντες τὰς ὑποθέσεις τούτων, ἐμποδίζουσι καὶ πῶς τὴν φορολογίαν καὶ τὴν πίεσιν. Οἱ γνωρίζοντες τίνι τρόπῳ πολλοὶ τῶν υπαλλήλων παρέχουσι πρὸς τοὺς πολίτας καὶ μάλιστα εἰς ἐπαρχίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν συστηματικοὶ πολιτενομένοι καὶ κοινὴ γνώμη, τὰς ὑπηρεσίας δι' αἷς τὸ κράτος τοὺς πληρώνει, καταρῶνται τοὺς δημιουργήσαντας τοὺς νόμους περὶ προσόντων καὶ ἐξασφάλισαντας ἀνθρώπους οἵτινες μόνον ἔχοντες ἐπικείμενον κατὰ τῆς κεφαλῆς των τὸν πέλεκυν τῆς ἀπολύσεως, ἠδύναντο νὰ ἐργάζωνται, διὰ τὸ ὅποιον εἶναι διωρισμένοι καὶ μισθοδοτοῦνται. Βεβαίως εἰς πολλοὺς υπαλλήλους μεταχειριζομένους μέσα ἄλλα ἢ τὴν πολιτικὴν, δὲν συμφέρει ἡ ἀνάμιξις τῆς, διότι αὕτη οὔτε ἐν Ἑλλάδι, οὐδὲ εἰς ἄλλο συνταγματικὸν κράτος εἶναι καρφωμένη, ὥστε σήμερον εὐνοεῖ ἄλλους καὶ αὖριον ἄλλους, ὅπερ ἀσύμφορον εἰς υπαλλήλους καὶ μάλιστα τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας, οἵτινες διὰ ποικίλων μέσων καὶ ἄνευ τινος ἀξίας, εἰσχωρήσαντες εἰς τὴν ὑπηρεσίαν νομίζουσι τὸ κράτος τιμάριον, τοὺς δὲ πολίτας ἔλωτας ὑπάρχοντας μόνον ὅπως δουλεύωσι δι' αὐτούς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πρὸς διὰψευσιν διαφόρων διαδόσεων δηλῶ ὅτι ἔκπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας θέλω ἀρχίσαι τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῶν φούρνων τοῦ ἐνταῦθα ὑαλοουργείου μου, το ὅποιον ὅσον οὐπω θέλω θέσει εἰς ἐνέργειαν ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν κ. κ. Ἡλίας Φουστάνου καὶ Ἀγγέλου Καρκαλάου.

Ἐν Σύρῳ τῇ 4 Αὐγούστου 1901.

Δ. Χ. Ἀργυροπούλος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Αἱ εἰς Νησάκι παραστάσεις τοῦ θιάσου Λουλουδάκη διακοπέσονται ἀπὸ τῶν ἔρχων τῆς ληξέσης ἐβδομάδος, ἐπανελήθησαν γὰρ βράδυ διὰ τοῦ ὠραιότητος «Μπαρμπα Λινάρδου». Κατ' αὐτὰς ὁ κόσμος συνήρχετο εὐχαρίστως εἰς τὸ θέατρον τῆς Ἀμμου, οὕτως ὁ θιάσος ὅλον ἐν συμπληρούμενος τελειοποιεῖται. Κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἐν συρροῇ ἐκτάκτῳ ἐδόθη ἐκεῖ ἡ εὐεργετικὴ τῶν ἀνδρῶν τοῦ θιάσου, πάντες δὲ εὐχαριστοῦνται διὰ τὴν καλὴν ἐκλογὴν τῶν δραμάτων καὶ διὰ τὴν ἐκτακτὸν ὑπόκρισιν. Κατὰ δὲ τὴν ἐβδομάδα ταύτην συνέπραξεν εἰς τὰς παραστάσεις καὶ ὁ κατ' αὐτὰς ἀποφυλακισθεὶς ἐκ τῶν φυλακῶν Ἰωαννῶν συμπολίτης ἡθοποιὸς κ. Ἀνδρ. Στρουμπούλης.

Κ. Θ. Σ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Κάσων δεινὸς βραχνίζει ἡμᾶς, ὅλοι δὲ τὸ βράδυ καὶ τὴν νύκτα συχνάζουσιν εἰς τὰ ὑπαιθρία κέντρα. — Πλήρη λοιπὸν εἶναι τὰ θέατρα, καὶ ἡ πλατεῖα ὅπου αἱ ἐσπεριναὶ συναυλίας τῶν «Φιλομούσων», τοῦ προεδρείου τοῦ εἰρημένου χρησιμωτάτου συλλόγου ἀγγεῖλαντες ὅτι αἱ διδομέναι ἐσπεριναὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει. Ὁ συναρχόμενος δὲ εἰς τὴν πλατεῖαν ἄριστος κόσμος ἔχει καὶ τὴν εὐχαρίστησιν τῶν λαμπρῶν καὶ πρωτοφανῶν παγωτῶν τοῦ κ. Ἀντωνίου Δαπόλα καὶ τοῦ ψυχροτάτου ζυθοῦ τοῦ κ. Τσαμασφύρη καταρτίσαντος μοναδικὸν ἀληθῶς κατὰστημα.

— Ἡ χήρα τοῦ ἄρτι ἀπεθανόντος συμπολίτου ἡμῶν Γεωργίου Λαγουροῦ ἐμέτρησεν εἰς ἀνάμνησιν ἐκεῖνου δραχμὰς μὲν πεντακοσίας εἰς τὴν ἐν Παρακοπῇ γὰρ τοῦ Σταυροῦ, ἀνὰ ἑκατὸν δὲ εἰς τὸ Πτωχοκομεῖον καὶ τὸ ὀρφανοτροφεῖον τῶν ἀρρένων.

— Καὶ προχθὲς ἐγράψαμεν ὅτι οἱ δημοτικοὶ πυροσβέσται δὲν ἔχουσι καθήκον νὰ ἐκτελῶσιν ἀστυνομικὴν ὑπηρεσίαν διότι οἱ δῆμοι μετὰ τὴν κατάργησιν τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας δὲν ἔχουσι δικαίωμα ἐκπληρώσεως τοιούτων. Ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἀξιεπαίνως ποιοῦσα ἐκλείπει δι' ἀσβεστίου τὰς ὁπὰς τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ ὑπονόμων, δαπανήσασα οὐκ ὀλίγα, ἀλλ' ἡ δαπάνη εἶναι ματαία, διότι ἐξ ἐνός οἱ ἐργάται τοῦ δήμου κτιζοῦσι καὶ ἐξ ἄλλου οἷος δήποτε κουρεὺς, καφεπώλης ἢ ἄλλας ἐργαστηριακῆς δύναται ἐλευθέρως ν' ἀνοίγῃ τὰς ὁπὰς χωρὶς οὐδεὶς νὰ τὸν ἐμποδίσῃ.

— Αἱ ὁδοὶ τῆς περὶ τὰ ἰχθυοπωλεῖα συνοικίας μετεβλήθησαν ἀπὸ τινος εἰς χοιροτροφεῖον, χοίρων δὲ ἡγέλη μακαρίως κυλιόμενων εἰς τοὺς ἐκεῖ σωρούς

ἀκοιθαριστῶν εὐχεται ὑπὲρ τῶν αἰτίων τῆς σημερινῆς εὐδαιμονίας του.

— Εὐχαρίστως μανθάνομεν ἐκ τῆς ἐν τῷ παρόντι φύλλῳ δηλώσεως τοῦ κ. Ἀργυροπούλου ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ ἐνταῦθα τελειοτάτου ὑαλουργείου του, περὶ τοῦ ἀποίου ἐργάσαμεν καὶ ἄλλοτε.

— Ἐκ τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων μανθάνομεν ὅτι συνεπείᾳ παραστάσεων τοῦ τύπου καὶ παρικόπων πολιτῶν, ἐλήφθησαν παρὰ τῆς ἀστυνομίας τὰ δέοντα αὐστηρὰ μέτρα ὅπως γύναια ἄσεμνα—μετ' ἐπισήμου ἢ ὅχι διπλώματος—μὴ συγχάζωσιν ἐν δημοσίοις περιπάτοις. Ἀτυχῶς ἐνταῦθα ὡς συνήθως οὐδὲν ἐγένετο. πολλὰκις δὲ οἰκογενεῖαι περιπατοῦντες ἐν τῇ πλατείᾳ παρίστανται μάρτυρες καὶ θεαταὶ σκηνῶν περιέργων καὶ πρωτοφανῶν π. χ. εἰς ἔριδας καὶ διαπληκτισμοὺς μεταξὺ ἄσέμων γυναικῶν καὶ φίλων αὐτῶν.

— Πέντε ἢ ἑξ κατὰσθηματάρχαι γείτονες καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ, ἀσθενήσαντες ἔδωκαν ἀφορμὴν ὑποψίας ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ὑπάρξεως ἐπιδημίας, ἐχούσης αἰτίαν τὰς μὴ καθαριζομένας δεόντως ὑπονόμους· τὸ πρᾶγμα εἶνε λίαν ἐνδιαφέρον καὶ πρέπει νὰ ληφθῶσι τὰ πρὸς τοῦτ' μέτρα. Ἀλλ' ἐκτός τῆς ὑπονόμου τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ περὶ ἧς ὁ λόγος, καὶ ἡ πρὸ τοῦ Ζαχαροπλαστείου τοῦ κ. Ἀντωνίου ἀπὸ πολλοῦ ἀποφραγθεῖσα ἀπόζει εἰς βαθὺν φασερὴν, τὴν δυσωδίαν δὲ αὐτῆς αἰσθάνονται ὅχι μόνον οἱ πρὸ αὐτοῦ καθήμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ ἐπὶ μίαν στιγμὴν διερχόμενοι ἐκεῖθεν, διὰ τοῦτο ἐφιστῶμεν τὴν προσοχὴν τῶν ἀρμοδίων διότι ὁ κίνδυνος εἶναι μέγας.

— Τὸ παθὸν ἔξωθεν τῆς Καραμανίας ἀτμοπλοῖον «Κωνσταντῖνος» τῆς ἀτμοπλοικῆς εταιρίας Χατζῆ Δαοῦτ' ἐπισκευάζεται εἰς τὸ ἐνταῦθα μέγιστον καὶ ἐντελέστατον βιομηχανικὸν κατὰσθημα «Νεώριον καὶ Μηχανουργεῖα Σύρου».

— Ἐπειδὴ δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ ἐντελεστάτου τούτου κατὰσθηματος ἀναγράφομεν τὰ ἐξῆς σχετικῶς τῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν μελετωμένης ἐπιμηκύνσεως τῶν τεσσάρων ἀτμομυδρομόνων. Τοιαύτη ἐργασία ἐπιμηκύνσεως πλείον ἐγένετο ἐν Ἑλλάδι καὶ ἄλλοτε τὸ 1878 εἰς τὸ ἐνταῦθα ἐργαστάσιον Νεωρίου καὶ Μηχανουργεῖων ἀταῦθα τότε εἰς τὴν Ἑλλήν. Ἀτμοπλοῖον, ἐπιμηκύνον τὸ «Ἰόνιον» τροχίλατον ἀτμοπλοῖον κινθέντος εἰς τὴν αὐτὴν εταιρίαν, ἐπιτυχούσα, διότι τὸ «Ἰόνιον» ἐξηκολούθησε ταξείδια μέχρι τοῦ 1889.

— Ἐν Πειραιεὶ συνέστη σύλλογος τῶν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ καὶ τῇ πρωτεύουσῃ Ἑρμοπολιτῶν καὶ Συριῶν ἐκλεχθέντος Προέδρου τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἀποκατεστημένου συμπολίτου μεγαλεμπόρου κ. Νικολάου Φραγκοῦλη προέδρου καὶ τῆς ἐκεῖ ἐμπορικῆς Λέσχης.

— Συνέστη εἰς Πειραιᾶ ὑποκατὰσθημα τῆς προνομιστοῦχοι Ἰονικῆς τραπεζίης, τὸ ὁποῖον πολὺ θέλει χρησιμεύσει εἰς τὸ ἐμπόριον τῆς πόλεως ἐκείνης.

— Τὸ ὅτι ἡ «Ἑστία» κατὰ δημοσιογραφικὴν συνήθειαν, μετέφερεν ἐκ Συριακῆς ἐφημερίδος εἰδήσιν, δὲν ἐπιβεβαιώνει τὴν κατασκευὴν δεξαμενῆς καὶ φυλακῶν εἰς Λαζαρέτον. Αἱ εἰς Πηδάλι δὲ γινόμεναι διατρήσεις τοῦ ἑδάφους καὶ οἱ προϋπολογισμοὶ κατασκευῆς φυλακῶν εἰς Λαζαρέτο γίνονται διότι ἐπικινεῖται βουλευτικαὶ ἐκλογαί, μετὰ τὰς ὁποίας αἱ

δῆθεν ἐργασίαι αὐταὶ θὰ ἀναβληθῶσι διὰ τὸ μέλλον.

— Ἀπὸ τῆς ἐβδομάδος ταύτης ἤρξατο τὸ κυνήγιον, ἐφάνησαν δὲ οἱ πρόδρομοι τούτου κοῦκκοι καὶ κεφαλῆδες, τὴν Πέμπτην μάλιστα τὰ ὄρη ἀντελάλουν ἀπὸ τοὺς πυροβολισμοὺς τῶν κυνηγῶν, ὧν πλεῖστοι παῖδες ἀμύστικες.

— Ἀπῆλθεν εἰς Πάρον ὅπου κατ' εὐσεβῆ συνήθειαν ἐρχομένη κατ' ἔτος ἐξ Αἰγύπτου, διέρχεται τὴν τεσσαρακοστὴν τοῦ Αὐγούστου, ἡ ἡμετέρα συμπολίτις Χ. Μαριγῶ Φήγα, ἡ πολυτρόπως εὐεργετοῦσα πάντοτε καὶ τὴν μονὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰς ἐν αὐτῇ ἀδελφάς, αἵτινες μέχρι λατρειῶς ἀγαπῶσαι αὐτὴν εὐχονται πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ τῆς υγείας τῆς καὶ τῆς τοῦ καλοῦ τῆς υἱοῦ, τοῦ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κ. Ἰωάννου Φήγα τοῦ μεγάλου εὐεργέτου τοῦ εἰρημένου ναοῦ καὶ ἄλλων κοινῶν ἰδρυμάτων.

— Διὰ τοῦ «Ἑρμοῦ» ἀτμοπλοῖου τοῦ ἡμετέρου λιμένος, ἀνεχώρησεν εἰς Ρωσσίαν πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ἐκεῖ ἐμπορευομένων υἱῶν του, ὁ Σ. συμπολίτης ἡμῶν κ. Ν. Γ. Κριζῆς ἀπόστρατος ἀξιωματικὸς τοῦ Β. Ναυτικοῦ.

— Τὸ νεογέννητον τέκνον τοῦ συμπολίτου ἡμῶν αἰνοπνευματοποιοῦ κ. Ἰωάννου Κολοκούρη ἀνεδέχτο ὁ φίλος ἐργαστασιάρχης κ. Χρῆστος Θανόπουλος ὀνομάσας Σπυρίδωνα. Καὶ εἰς τοὺς γονεῖς τοῦ μικροῦ καὶ εἰς τὸν ἀνδοχὸν εὐχόμεθα ὅλα τὰ ἀγαθὰ.

— Εὐχαρίστως ἀναγγέλλομεν τὴν μνηστείαν νέου καλοῦ, τοῦ ἐνταῦθα ἐμποροῦ ἐτοιμῶν ἐνδυμάτων κ. Δημητρίου Δαπόντε μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἑλένης Ἰωάν. Μιχαήλ κόρης καλῆς καγαθῆς καὶ δι' ὅλων τῶν προτερημάτων πεποικισμένης. Εὐχόμεθα τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν στέψιν. Κ. Θ. Σ.

— Ὁ κάλλιστος νέος κ. Δημήτριος Λέκας ἐτέλεσε τοὺς γάμους του μετὰ τῆς σεμνῆς δεσποινίδος Μαρίας Ἀντ. Ρούσου. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα ὅλα τὰ ἀγαθὰ. Κ. Σ.

— Τὴν λήξασαν ἐβδομάδα εἰχομεν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει αὐτοκτονίαν. Ὁ Νικόλαος Παγκάλος, ἀπὸ πολλοῦ εἰς ἐκρυβὸν φρενολογικὴν κατὰστασιν εὐρισκόμενος, ἔδωκε τέλος εἰς τὸν βίον του καταπιὼν ἐπικνηλημένως μεγάλῃν ποσότητα διαλύσεως θειικοῦ χαλκοῦ καὶ παρεσχέθη μὲν εἰς αὐτὸν ἰατρικὴ συνδρομή, ματαίως, κηδευθεὶς δὲ θρησκευτικῶς ἀλλὰ δι' ἐράνων φιλοφρονήσεων. Κατ' ἀρχὴν μὴ ἀναγράφοντες τὰς αὐτοκτονίας ἠθέλομεν παραλείψει καὶ ταύτην, παραβαίνομεν δὲ τὸν ὅρον ἡμῶν ἐκεῖνον, διότι τὸ τέλος τοῦ ἀποθανόντος Παγκάλου δύναται νὰ γίνῃ διδάγμα εἰς πολλοὺς. Οὗτος ἦτο υἱὸς ἐνὸς τῶν ἀρχαιοτάτων τῆς Ἑρμοπόλεως κατοίκων, τοῦ πρώτου δὲ ἐν αὐτῇ Πελοποννησίῳ ἀποκαταστάτος ἐδῶ τῷ 1825. Γεννηθεὶς ἐν πλούτῳ ἐξεπαιδεύθη ἐν Γαλλίᾳ τὰ νομικὰ, κληρονόμος δὲ μεγάλης περιουσίας ἐκαμε τὴν κακίστην ἴσως ἐν τῷ κόσμῳ χρῆσιν, ἀσωτεύσας αὐτὴν εἰς ὀλιγοχρόνιον διάστημα καὶ ἀπὸ ἐτῶν βάρους καταστὰς εἰς τὴν κοινωσίαν καὶ τὸν δῆμον διότι ἐξῆ ἐξ ἐλεῶν. Ὁ ἀποθανὼν ἦτο πληρεξουσὶς εἰς τὴν Ἐθνοσυνέλευσιν ἐξ Ἀργους, ἀποτελὼν μέρος τοῦ τότε Ἐθνικοῦ κοιμητάτου καὶ διακρινόμενος μετὰ τῶν νέων πληρεξουσίων, ὅχι μόνον διὰ τὴν μόρφωσίν του, ἀλλὰ καὶ τὴν ιδιόρρυθμον εὐφυίαν. Ὁ Θεὸς νὰ ἀναπαύσῃ τὴν ψυχὴν ἀνθρώπου τελευτήσαντος τὸν βίον ἀθλίως καὶ ὅστις ἐὰν εἴχῃ ὀλιγώτερα ἐλαττώ-

μακα ήτο αξίος κρείσσονος τύχης, είχε δε τὸ τέλος ἐκείνου νὰ ήναι ὠφέλιμον διδάγμα εἰς ἄλλους.

— Τὴν δευτέραν ἐνῶ ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἀρχιτεκτόνων τῆς ἡμετέρας πόλεως **Λεοντῆς Γεωργίου**, συνδιελέγετο ἐν τῷ δικαστηρίῳ μετὰ τινος τῶν ὑπαλλήλων, ἔμεινεν ἄνους ἐκ συγκοπῆς τῆς καρδιάς, κηδευθεὶς τὴν ἐπομένην ἐν ἐκτάκτῳ συρροῇ πλήθους, συγκεκινημένου διὰ τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου ἐνὸς τῶν ἀγαθωτάτων συμπολιτῶν ἡμῶν, τὸν ὁποῖον διέκρινε χρηστότης περὶ τὰς συναλλαγὰς, ἀγαθότης ψυχῆς καὶ προθυμία χαρακτῆρος. Ὁ μακαρίτης ἀνὴρ φιλόθρησκος εἶναι ἐκ τῶν πρώτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως ἱδρυτῶν, οὗτινος ἐπὶ εἰκοσαετίαν ἦν μέλος τῆς ἐφορείας, διατελὼν νῦν τοιοῦτος εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων, ὅπου μετ' ἐπιμελείας καὶ ἀκριβείας ἐξετέλει τὰ καθήκοντά του. Ὁ Θεὸς ἀναπαύσαι τὸν θανόντα.

— Ἐπίσης ἀποθανὼν πεντηκοντούτης περίπου ἐκηδεύθη ἀξιοπρεπῶς ὁ **Ἰωάννης Μεσσηνέζης**, ἐκ τῶν πρώτων τῆς ἡμετέρας πόλεως ὑποδηματοποιῶν. Ὁ μακαρίτης ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς Κωνσταντινούπολιν ἀσκήσας τὴν τέχνην καὶ ὅλον ἐν τελειοποιῶν αὐτὴν, εἶχε καταστῆ διακεκριμένος τῆς ὅλης Ἑλλάδος τεχνίτης, τὰ δὲ προϊόντα τοῦ ἐργοστασίου του διεκρίνοντο ἐπὶ εἰκοσιπενταετίαν εἰς τὰς διαφόρους ἐκθέσεις Ἑλληνικὰς καὶ Διεθνεῖς καὶ ἐν Ἀθήναις, ὅπου πολλὰ ἐκ τῶν τῆς ἀνωτάτης τάξεως οἰκογενειῶν καὶ ἐκ τῆς Β. Αὐλῆς ἐπρομηθεύοντο ὑποδήματα παρ' αὐτοῦ. Ἀποθανὼν νῦν ἀφήνει χήραν καὶ οἰκογένειαν ἐκ τέκνων ἀνηλίκων πρὸς τὴν ὁποίαν ἐκφράζομεν τὰ θερμὰ ἡμῶν συλλυπητήρια.

— Τὴν τρίτην ἀπέθανεν ἀπὸ ὀξὺ νόσημα νεώτατος τὴν ἡλικίαν ὁ **Νικόλαος Μανουδάκης** διδάκτωρ τῆς φιλολογίας καὶ ἀπὸ ἐτῶν ὑπηρετῶν ὡς σχολάρχης Μυκόνου καὶ ἄλλαχού. Τὸ αἰφνίδιον τοῦ θανάτου κατέπληξε τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν παρὰ τῆς ὁποίας πολὺ ἠγαπᾶτο ὁ ἀποθανὼν, πάντες δὲ συνελυπῆθησαν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, πενθοῦντας ἐτι ἐπὶ τῷ θανάτῳ ἐτέρου αὐτῶν υἱοῦ, τοῦ καλοῦ κάγαθοῦ **Ἀρτεμίου** φονευθέντος ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τιμῆς ἐν Θεσσαλίᾳ, κατὰ τὸν τελευταῖον ἀτυχῇ πόλεμον.

— Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ὁ ἐν Ὀστένδῃ τῆς Ὁλλανδίας ἐκ συγκοπῆς θάνατος τοῦ προέδρου τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἑλληνικῆς Κοινότητος **Κωνσταντίνου Μ. Σαλδάγου**, ἐνὸς τῶν πολυτιμωτάτων τῆς Ἑρμουπόλεως τέκνων. Ὁ «Ἥλιος» πολλὰ πολλὰκις γράψας περὶ τοῦ χρησιμωτάτου τούτου πολίτου, δὲν δύναται ἢ νὰ λυπηθῇ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ του ἀναρπαγέντος ὑπὸ τοῦ θανάτου ἐν τῇ ἀκμῇ ἐτι τῆς δράσεως του. Εὐχόμενοι ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του συλλυπούμεθα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ, ὧν ὁ πρεσβύτερος κ. Μικὲς βαίνει καθ' ὅλα ἐπὶ τῶν βημάτων τοῦ αἰμυνήστου πατρὸς του.

— Ἀποθανὼν ἐκηδεύθη ἀξιοπρεπῶς ὁ **Κωνστ. Σταματάρας** ἐκ τῆς γνωστῆς Ψαριανῆς οἰκογενείας, ἀρχαιότατος οἰκονομικὸς καὶ διοικητικὸς ὑπάλληλος. Εὐχόμενοι εἰς τὸν θανόντα τὴν ἐν κόλποις Ἀβραὰμ αἰωνίαν ἀνάπαυσιν συλλυπούμεθα τῇ ἀπορφανισθείσῃ οἰκογενείᾳ του.

— Διαθερίσας ἐπὶ μῆνα εἰς Μύκονον διήλθεν ἐντεῦθεν ἀπερχόμενος εἰς Ῥωσσίαν, ὁ ἀγαπητὸς τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κ. Δημοσθένης Γρυπάρης, μετὰ τῆς

χαριτοδύτου ἀνεψιᾶς του δεσποινίδος Μαρίκας Ἰωάννου Γρυπάρη.

— Διαμείνας ἐνταῦθα ὀλίγας ἡμέρας ἀνεχώρησεν ὁ ἐν Αἰγύπτῳ ἀρίστα ἀποκατεστημένος ὁμογενὴς κ. Κωνσταντῖνος Μ. Ξενάκης, ὅστις εἰ καὶ γενέθλιον ἔχει τὴν Νάξον, τακτικῶς ὅμως ἐπισκέπτεται τὴν ἡμετέραν πόλιν, διότι ἐνταῦθα ἀνατραφεὶς καὶ ἐκπαιδευθεὶς, θεωρεῖ ταύτην ὡς ἰδιαιτέραν του πατρίδα.

— Ἀφιγθεὶς ἐξ Ἀθηνῶν διαμίνει εἰς Χροῦσα ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν κ. Ἀμβρόσιος Αὐγερινὸς μετὰ τῆς οἰκογενείας του.

— Διαμένουσιν ἐνταῦθα παρὰ τῷ θεῷ των κ. Δ. Ῥοδοκανάκη ὁ κ. Σπυριδων Βουλπιώτης μετὰ τῶν δεσποινίδων ἀδελφῶν του.

— Ὁ ἐν Ἀθήναις γνωστὸς ἐπιστήμων κ. Ἀλέξανδρος Δευτεραῖος ἀγγέλλει τὴν ἐκδοσιν βιβλίου χρησιμωτάτου «Περὶ τῶν λουτρῶν Λουτρακίου». Συνιστῶμεν τὸ ἀγγελλόμενον βιβλίον τὸ ὁποῖον βεβαίως θέλει ἐπιτύχει τοῦ σκοποῦ του, διότι ὁ κ. Δευτεραῖος ὄχι μόνον εἶναι ἱατρὸς ἀρίστος, ἀλλὰ καὶ συγγραφεὺς, αἱ δὲ περὶ Ἀλβανίας δημοσιογραφικαὶ του ἐργασίαι ἐξετιμῆθησαν καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν δημοσιευόμεναι ἐν τῇ «Ἀστραπῇ». Συνδρομηταὶ τοῦ βιβλίου γίνονται παρ' ἡμῶν.

— Τὸ σπουδαῖον ἱστορικὸν ἔργον τοῦ ἐν Ἀθήναις κ. Κ. Ῥάδου «Ἱστορία τῶν νεωτέρων στόλων ἀπὸ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ ἀτμοῦ» ἐδημοσιεύθη κατὰ τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Προσεχῶς δὲ θελομέν γράψει περὶ αὐτοῦ.

— Ἀπῆλθεν εἰς Σίφνον ἵνα ἐκεῖ διαθερίσῃ ἡ ἀξιόλογος συμπολίτης κ. Μαρία Δ. Καρέλλα μετὰ τῶν τέκνων τῆς.

— Ἀνατραπείσης πρὸ τῆς νησίδος τοῦ φάρου λέμβου τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου ἱστιοπλοούσης, οἱ ἐν αὐτῇ πέντε ναῦται εὐρέθησαν ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ σωθέντες ὑπὸ τοῦ ἐκεῖ πλησίον πρὸς ἄλιεαν εὐρεθέντος λεμβούχου Ἰωάννου Δεναξᾶ, τὸν ὁποῖον ὁ ναύαρχος μετὰ κόπου κατέπεισε νὰ δεχθῇ δύο λίρας Ἀγγλικὰς ὡς δῶρον διὰ τὴν γενναίαν του πράξιν· ὁ φιλότιμος ναύτης ἀπήντα ὅτι σώσας τοὺς κινδυνεύοντας ἔκαμε τὸ καθήκον του ὡς χριστιανὸς καὶ ὡς ναύτης.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ Α. ΙΩΑΝΝΟΥ

Μέγα κατάστημα καθρεπτῶν καὶ ἐπίπλων.

Εἰς τὸ ἄνω πλουσιώτατον καὶ ἀρχαιότατον (συστὴν τῷ 1889) κατάστημα ἐχομίσθησαν κατ' αὐτὰς παντοειδῆ καὶ πολυτελέστατα

Κρεβάτια Ἀγγλικά

Καθῆκλαι Βιέννης καὶ διάφορα ἄλλα ἐπιπλα, ἰδίως δὲ συνιστῶμεν εἰς τοὺς συμπολίτας ἡμῶν τὰ καθίσματα, ἀνάκλιτρα καὶ τραπέζια κομψότατα δι' ἐξοχὰς πρωτοφανῆ ἐν Σύρῳ, καθὼς καὶ σκιαδας παραθύρων, ῥάντζα καὶ ἄλλα πολλὰ ἀντικείμενα.

ΥΔΩΡ ΑΠΕΣΤΑΓΜΕΝΟΝ (AQUA DESTILLATA)

κατασκευάζει τακτικῶς καὶ πωλεῖ εἰς τὸ γνωστὸν αὐτοῦ ποτοποιεῖον εἰς τὴν παραλίαν ὁ κ.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΛΕΩΠΑΣ